

Tel-Talpiyos, Chazakos
Nov. 26, 1995

1) Civil Marriage – Hungary (continued)

בית יצחק אבן העזר סימן כט

ביה לבוב ורניז לפיק:

שלום וזכרה וכו' לכבוד ידידי הים סרז סגלון סגדול סחכס
סגלס סעסורקס כסיס מי שלום קיסנא כיי סאזריק
אייוקנישטארט יעיל :

סכתבו סיקר סניע לידי נזועדו וספריון נעמי לי לער על אסר
ייל ללמוס עלחנעס די נר עסרטי ועסריני עס די
סכורסיס נריס סחיסון אס עזמיני דס אסר עפי' נשפטי וסוקי
סכורלעסע אסר ערוס סיל זאס לניס יסרלל וססרלוי סי' לבני
לעיין נריני סלכסיס סרעיס סללס אסר פרלו פרטיס נסורסיני
סקדוסס וסר סכנו עס יסרלל לניז אכך יען כי תורס סיל
וללמוד אס לריכיס אסרתי לענור נסעון רנפוי וסזאס סיסס אל
סעיון להניד חו"ד. חס סחלי :

(י) ובעיקר הדין אם יסרלל סנשט יסרלליט עפי' ליווילעסע אלל ססופס
אס לריכס נס יס לעיין הרנע סנע ידוע סעחליקס סנין
סרדניז להרשניזל סררדניז סובל נע"ל ס"ו ענירושין כי דלס סירכס נדס
כיון דכלל"ס עסס איסור ל"ל אלעניז וסלניז מלואיס מייתי לתסונת סרשניז
סובל נניי סי' י"ז דלל ס"ל סררדניז עיי"ס אעסס לסניכו
דנרי סרדניז י"ל סי' סניז סנע סס דקדוסי מוער ללו דלורייתל
אלל נשוס חומרל דל"ל עיין נסור סימן מ"ד. ונלמנע דעס ז' סובל נמדדכי
סי סחולץ נשס רנינו סעסון אלל סדנר סמוס דנסיס דינעווס ע"ז ונכורוס
לי מנעע דוהס קדושין נעוריס ועיין וסררדניז סימן ו' ע' וסלרנכתי נעק"ל
זסס אך מ"ס סרדניז נעווער סנשט מוערנע ו"ל דכיון סנשט לוחס נערכלוסיס
סוז אינו רולע נרס מנעס ויסרלל וס"כ ארך ניחוס סעס נעל לסס קדושין
וסול אינו ססץ נקדושין סכנרל ז' סייך נ"כ נני"ד אך יס לתלק ניין מוער
ומנערת לכ"ד סררדניז וסס"ד נכנע עוד כמס סעמיס דל"ס נ"ד. וסנע
לרין לעיין נסשו' רדניז סי' ת"ס ועוד ירלס דררדניז סוטר דנריו דנסי'
סניז כי דלס הי' סרוץ נערויות ורניל לכל ניחות אסורות לל נעל לסס
קדושין אפי' נרלויו סנחנענרס ונכ"כ סי' רע"ז עוסק דלפי' וולילס נצלס
נשוס זנוס דלסוריס עליו מ"ע חייסינן סנעל לסס קידושין דללעניז זסס מפורס
דנעס סרשניזל סרלנל סלניי מלואיס ומללחי נספר שרי סעד מערנעס סללך
ל"כ סנעס גדוליס תעסו על סררדניז נסחירס ז'. אך לפי סנרלס סררדניז
נסי' סניז כנע סרנע סנכרוס דעווער אי"ל נס ולירך כל סכנרוס ונסי' רע"ז
היכי דל"ס כל סכנרוס חשס להחנייר ולרינל לכלוריס י"כ סנרס להחנייר
לספ"ס חוס' ינעווס ק"ז ד"ס סעסל דכיון דנירעס ונחיסר ענע גלי ארעתי'
סנעילתו נעילת זנוס אלל סכס סה"י ונחילס דרך נשוואין און לנו לומר
סיעסע נעילתו נעילת זנוס וס"ס היכל סנכנכס נליווילעסע על עולמיית און
לנו לומר סיעסע נעילת זנוס אך זס ליחף דכסנכנכס לליווילעסע סרי זס
כלל קידושין ונכנכס נחורס סילנש וסנע כנר ווסק לזנוס דעווער נסי' ל"ג
דל"ס סכיון לסס קדושין וכס"כ לרעס סעקנע קק"ל סי' כ"ו דלס לקס
סילנש נחורס איסור נכ להרלני"ד הוה איסור תורס וכיון דחסייר לענור על
איסור תורס ל"ס סנעל לסס קידושין וכס"כ כסנחנכר סענכר על איסור
נדס סנכרנע ל"ס סנעל לסס קדושין וכס"ס כי דנכנעסל רול עס סלרין ולינו
ידוע סיכול לקדוסי ננילס. דלל סכיס נז"ל לקדס ננילס דרנ מנניר וסול
סנרס אך אמלי לל חילקו סעורקיס נזס נש"ע סוף דנר לרינל כיון דכלל"ס
לל יחוד עדיס ל"ס לקדושין להלכס חונכס למעסעס עסספינל להקל ננוכס
סנל לכ"ד ורק סהני"ד לל רנו לסרר סקדושין מלחיס סינע מנעמנע נזיון
סנשפסס או ענעמנע איסור דרננן או אפי' מנעמנע איסור ללו סלין נ' כרס
והי' מולרס לעסווס ליווילעסע נכ"כ יסנעס סרין ויס' למוס לרעס סרשניז
ורדניז סי' רע"ז סניל :

אבן יקרה מהדורא קמא סימן מד

לכבוד ידידי הרב המאוהב החריף
ובני הירא ושם בשית מוה'
מאיר גיי האבד ק באלשוועץ.

דבריו חקוקה

אולם

מלכד זה יש לנו יסוד חזק לסימל האשם
הזאת והוא מה שהביא כח"ס מדברי
הרדב"ז המבואר במ"ל פ"י פהלכות גירושין דאס
סיחם נדס לא שייכא חזקס דאין ארס עושם בפילחו
כפילת זנות דאס על איסור נדס דכרת לא שם
כ"ס על כפילת זנות. ולפי מה שכתב כ"ת החזקס
אשם זו נדס קודם הזמן שעליו הונכס הסדות וא"כ
אין לחוש כאן לקידושין.

ודנה

ראיתי במ"ל שם שפקפק על דברי הרדב"ז
אלו מדברי הרמב"ם פ"ב מהלכות
תעורה בסיו לפניו ג' בהמות קדשי מזבח ואחת
מהם כפלת מוס ונ' בהמות מולין ואמר הרי אלו
תחת אלו שאינו לוקה אלא שמים והכנסתם הסלישית
כעלת מוס חלינין דלשם חילול קאמר הרי לפנינו
דאף שפכ"ס לא נשמר זה מאיסור תעורה אפי"ס כל
מה דאפשר לפתלי דפב"ד שני איסורים ולא שלש
חלינין וסכא נמי ניתא אפפי שפכ"ס על איסור כרת
לא עשה כפילתו כ"ז ונתלס דלא פב"ד איסור מוסף
פ"י"ט.

ואנא

זעירא לולא דמסתפינא אפינא דבר חדש
דאף אס שפכ"ס בפירוש שקידשה כביאס
כל שידענו שסיחם נדס אין הקידושין חלין כלל דכי
אגברס רחמנא דאשם פתקדשה כביאס שיינו דוקא
ביאת היתר ולא ב"הת איסור. ודבר זה נכון מאד
מלך הסברא שכל דבר איסור אין בו שום פתס
לפיתקיים שום קנין על ידו וכדאמרינן בש"ס יבמות
(דף כ"ט ע"ב) דאפילו לתאן דאמר מאמר קונס
קנין גמור מאמר דהיתרא קני מאמר דאיסורא לא
קני. ופ"י"ז לא יקטס עוד קושית ספ"ל סר"ל .
וראי לדבר זה נראה לי מהא דאמרינן בש"ס
קידושין (דף ע"א פ"א) לפנין כהן גדול
או כהן סדיוס עם אחת מן הפסולות לכהונה אחר
אנ"י קידש לוקס כפל לוקס קידש לוקס פשוט לא
יקס כפל לוקס פשוט לא יחלל רבא אחר כפל לוקס
לא כפל אינו לוקס ופירש"י חליבא דרבא כפל אחר
קידושין לוקס שמים לא כפל אינו לוקס אפי" אחת
ונפסקס סלכס כרבא . וקטס כסא דחיבפיא לן
בקידושין (דף י' פ"א) חסלה ביאס קונס או סוף
ביאס קונס ואמרינן ג"מ כהן שפשטס ידס וקיבלס
קידושין מאמר אי נמי לכהן גדול דקא קני כחולס
כביאס . והשתא קטס ל"ל לדמוקי לפלוא כ"ס דק
ככהן גדול לכד סא בש"ס יבמות (דף נ"א) ילפינן

מכתב

שאלתו הניפני זה מספר ימים . והנה
האמת אנ"ד כי טרם בוא מכתבו
שאלתי בזה מהלך שכנגדו והנפתים לבלי להסתרב
בזה יפן כתבו לי כי כל גדולי הדור בלירוף הנאון
מסמניסלאב אסרו את האשה להנשא בלא חליצה נס
לא גילו את חזני כי כ"ת מן המתירין, וע"כ השבתי
להם כי אס אמנס דפתי ניסס לסתיר ככ"ז יפן
הגדולים אסרוס ידי אל תסי כס לסתירס אף אחרי
רואי מכתב הרב הפאוס"ג פוסר"ש ג"י האבד"ק
אוסליא כי אכיו הנאון ג"י לא אסר כלל וגס כ"ת"ס
פרא דאחרי"י סוא מן המתירין לפמן כבודו לא
אשס פד ילא כננה לדק סוראמו. חס תורף השאלה
איס אחד פבני פירו נחלס כחולי פלוס ר"ל ויפן
לא סיו לו בניס ורלס לפטור את אשתו מן החליצה
נמן לס גס פטורין. אף לאסר האשה היתס הנושאת
ונומנס כמוך סבית סתיר כ"ת שמשאר כביתו והפמיד
שופריס לכל יתימדו. ויסי אחרי פום הפגנש קמו
קרוני סיכס והפמידו פריס שנתימדו כפניכס אחר
הנפ . וכנודו האריך עוד כפריסיס שאין לורך
להפתיקס.

מקרא דחייבי לאוין דכהונס הוא בהפראה איכ
 הא יש ג'ע בכל כהן שקידש בביאה אחת מן הפסולות
 לכהונס דאי ניתא דתחלה ביאה קונה חייב שמים
 דהא הו"ל קידש ובעל משאיכ אס נאמר דסוף
 ביאה קונס איכ לרבא דקיי"ל כותי' אינו חייב כלום
 דהא הקידושין אינס חלים רק בנפר ביאה ואיכ לא
 סוי רק קידש לבד דאפיג שהי' ביאה ג'כ הא
 לדידי' אינו חייב רק אס בעל אחר קידושין וכיון
 שנאמר סוף ביאה קונס ולענין ביאה כהן בפסולה
 הא אזלינן במר תחלת ביאה וסיא הספראה ככיל
 איכ הרי הויא הביאה קודם הקידושין ואינו חייב
 כלום, אפי"כ דאין קידושין חלין בביאה איסור כלל
 ואיכ לינא לאשכוחי ג'ע ככי סאי גונא דהא אף
 אי ניתא דתחלת ביאה קונס ג'כ לא הוי רק בעל
 לבד דאין קידושין חלין בביאה זו האסורה ולא משכחת
 קידש ובעל רק בקידשה מקודם בכסף או בשטר
 ודוק סיבב כי היא ראי' פושכלת (ואולי יש לרשום
 ראי' זו דיע לופר דהס"ט נלס לפינא ג'ע אלינא דכ"ע
 וזה לא הי' סגי' רק לדעם נכא לבד אף סהלכה כפואו
 אך זה דוסק גדול כפונן).

יעוד ראי' ברורס לזה פהא דאיחא בשמים יבמות
 (דף ג"כ פ"א) מלות יבמין מקדש ואח"כ
 בופל ואס בעל ועפס מאתר קנס ומקשינין בעל
 ועפס מאתר פשיטא דהא קני' בביאה אלא אימא
 אס בעל בלא מאתר קנס ומקשינין וסחניא לוקס
 ומתרינין מכה פרדות מדרבנן הרי לפנינו שבואר
 שלפי מה דס"ד מעיקרא דהמלקות סס מדאורייתא
 אין סברא שחקנס ביאה זו ולכן מקשינין וסחניא
 לוקס ופיין רש"י שס ד"ס וסחניא כו' ודוק.

שוב מלאחי ברין פ"ק דקידושין שכתב בפירוש
 דביאה אסורס לא קניא ונסחייב לזה
 מדברי שמים יבמות (דף כ"ט) שסבאמי למעלה
 דמאתר דאיסורא לא קני וספסחי מאד. — ולפי"ז
 אין פהנורן עוד לפלפל בכ"ר אס ניתא חוקס זו
 דאין ארס עופס בפילתו בפילת זנות או לא דאף
 אס ידענו בבירור שקידשה בביאה זו לא פסגי כיון
 שסיחס נדה וויב ת"ל.

מבל מה שכתבתי ינא לנו הלכה ברורס שאשס
 זו פותרת לשוק בלא חלינא. ופי"כ אפרמי
 לרופס לרבני מפכ"ת וימר סרבניס סמחיריס. וסני
 ידירו סדרי"ש באסכה :

תל תלפיות

מחברת ד מכתב ה

לאות ז ספזות בנישואי המדיני

דהייג מהרי משה שמואל מקלויוזענבורג

החלה משט סהיג אניד כיי ספלווילנעסע סיה
 אישות קעניס ונקסעיס עמיסוכוי ח) ולעניד עמיס
 אין ראיה דעסלעזע צקניי סמליס ועטלעליס ועולס
 סיס קנין צעולס ^{לייגענשאפט} כי עה סניד אדס
 סוף סלו ועמילל אס עסרו עדעכו לאסר וסטי עמזיק
 צו נעסע סל סטיי אצל קנין צאכע. צר דעת. לא
 סיס צעולס קודם עיח לגני צעל רק כל זמן סדרו
 יחד סיס סנואף נהרג עניס אצל האיש והאשה סיו
 יסליס להסרד זעיי כסירלו כווי ספי סרעניס סס
 סיעו וכל ענין קנין סוף. סיסיה גורס איח ססמיצת
 להסל אצל אישות קודם עיח לא סייצת אז סוף דבר
 על להסל. רק כיי סנוחקת צאיש לא סשאי אסר לצא
 עליס (אף ערלונס כי צאוונס אסור אף צלל איסור
 איא כי אז סייך גזל כעצור צרעניס ועלכיס סיעו
 גני סכס) אצל אס אערה לפי עדיס סלריכיס להיח
 צאחה ועעסס. סליכס דלכ צעלע ערד ודאי עוחרת
 לאסר כי אין סוס קנין לצעל צאסע. ורק לאסר עיח
 נחמדס גוף כענין סחאה האשה קנין סל צעל לטנין
 אישות ולא סוכל להסרד. וקנין זה נעסע עיי אסר
 ערדכי סקריכיס. ועמיכ סמי נחמדס עעה סהיכ קודם
 עיח צלי סוס קנין נעסע עסס קנין. סלל קעניס לא
 סיה גרד עליח קנין צאסע ועוסייה לא סיה גס
 גירושין כי סח צהא חליי כיון סלל סיה קנין העהייצ
 אס סלרדיס עמילל לא סיה גירושין רק יסרדו סרלונס
 צכל עח. סן אוח סצירושלעי ריש קידושין איחל לעייד
 דצניכ ליכא גירושין כלל ולרדייה ודאי לייל דלישוח
 סוס קנין ונקת לו עולמח אצל לא ססקין כן רק
 כאידך דקיל סעגנרשין זאיי ועעסח אס נאסר דוס נשאר
 גס עסח איכ אין לודך נגט כי אין זה קנין. אכ
 לדעתי אסר סנחמדס קנין כסף סטר וגיאה צטל אישוח
 סל קעניס לגעניי אסי צעודה סחח צעלה אין להנא
 עליי כלל צ) ולעניד דבר זה סליס צפירוש קרא דודנך
 צאסעו דאס נאסר דאהל קרא למייצו צעונה איכ
 סרי איכא איח ססמיצת ולא נלחח סורה דלפטר
 להסער עוס עמילל סוף קנין עולס. ואולי לחוחה
 סעייד גס עיח סצעל איכ סחירה כי עמילל אצל
 אס קרא ללאו אסר דסייט ולא צאסע סצירו אז ליכא
 סיוז ועמילל דליס סוס קנין ולייל גט רק יססרדו
 כסירלס כן סוף סגרת איידך עייד. וקרא דעלאכי כי
 סכא סלח סמונא סס צירושלעי אסר צפירושין סלינו

כי אסוראס כהעצור סס צירושלעי סוף גילס עלת
 צעלמח איידך סירי סקרא דודנך צאסעו כי צלליס קסי
 ער דאהל עלאכי ונלל ידעו דין איא צניכ.
 ואסר אכי סהסיג אציד כיי בעעה לו
 סלריס דין סל קעניס סגה צסגנת ריע סולין ליצ
 דקיל צסעו סושעו וספך הגננת טרפס. סוף ולא
 נצלה ולצקוף סודה לני יצצו כלל סכולי סהיח נצלה
 וליצ להצין סגרת ריע קודם סורה ססחזיק צה זמן רצ
 סהרי אסרו סהסכס סגנת קודם סוף. וסוסקססח
 סייצ דחילין איחל דלסיי סחליד ססכין סחח סניכס
 גכ נעסר ונצלה ולא ראיני ויי סירניס נוסר עיו
 עעס סיכיי סהיח למללין. וסני לעניד דריע לסיפחו
 אזיל צחולין ט"י עייצ דצטר נחירה אסריי לכס סנס
 סליקור נצלה נהג צמדצר עייז נחירה עוסר ענצלה
 ולסיכך סיני דנני דהוקף להס אחיכ סוף סהיח
 סיה לעעה צעלמח נאסרה וסחרי עוסכקת אצל
 לכלק איסור נצלה נסחנה סנהירה וקונר דנחירה צקיי
 אסר קני. וערפס דקט לו דווקא רק לכורה ערד
 עעה דלינה זצוח. אצל ריי קוצר כיון דחידסח סורה
 טעה דרייח צענה סרולה סנחירה וכוה כעס עחליי
 ונצלה עקרי וסר ריע וכוה לר"י וכייד דומה עעס
 לזה. ג) וכן עניין ד' סרעניס ריש ס' ליבוה סכי סייך
 סיה קעניס אדס סונע וס' כיון סנהנה סורה נלעוו
 יסרלל סלס ירלי סליכ ליקח רעה יקנה אוחה סחלה
 צפיי עדיס וס' וצהלכס צי סחצ ולקוסין אלו עיע סס
 סני דצהלכס א' דיצר עלישוח סייך נחכוה קעניס וליך
 נחכוה עהה אסר עיח סנלעך לאיח קנין סחכא לו
 לאשה ורק אחיכ כי דורה עיעולל כווי סהצין סגלציד
 דלא סרעניס רק עיע יצוסף קנין סרעניס ע' סיסן. ד)

סדריהג אביד גיי ח) נ להיח סחנה אס סקרא חנהסלה לסין סייך
 דרייטין ליקוסין יס לך נה וסכיל צקידושין סיה דכס וליון קרא עיי
 סייטו דין אישוח וסח סייסכיי סס דליח גייסו נחיר וססיכ סוף סיס
 לו כה לקוסין סרי אף וקידושין אין עוסקין כה אצל אישוח נסיכ יס סס
 כיון סכיסלה לכיסו סיר אישוח וסרסיכ וסנלח סלסין סייך.
 ג) גס אפי סעריי סח ריש לוח ז' אצל אין אפי ורלה כה עעס
 ססיק רסי וסחוסס סלכס דליינה גס אצל סח אין סוכיס דגס סלישוח
 סריה סחלה סקט, ויי ססיכ סכילו קויס אס צ' אפיס לל נסרעו ולין
 נסיעו מליח סעס ססיכ סיה גיי אישוח קודם יס' ס' רק נסחוסה סלכס
 דגס לוח לרינה גס דלפיו סייס אס אפי וסחיר איח אספי לרינה גס
 וליכ גס צמיד סלסר סרילה נה לאשה נציי סרס וסכיסקה לכיסו סיר
 חלישוח ורדה עעה סיה איח וסו לל סקט.
 וסיין וסכין יסכ לל ססיק כיי סלסח אכר סוסו עוסקין אוחה נעלה
 סרלונג סוף צניוסייה סיי סריה נסי סנעולס סלסח קנין סעלה,
 וסלמיידי סני סוסלג סחוי יסשייה סאלרלכס כי ססיכ סכס רק עין
 סלל חידסה סורה סלליה קנין אסר ליכל כחן סחיר סורה ג' דריי אסס
 נקסס עמילל סקט דה סהיח קעניס. סיה נחליי כן ולין סלה ססריע על
 סייך סיר סייסס סחנלחי, אצל אין זה קוסר לנחירי וסרי כי נחליי צלל
 עדיס סלסר סניכס סרולה כה לאשה זה לא סקט אצל אס אסר כן

ונרולת לקידושין עי' ונלינו הכיל ואבני עילואים ריש
 קי ליג והנה צבינו שומכיו חזקה זו ונקחנא נס סיא
 ונרולת צמחור גנובתו ונקדשה עיית וכדומה. אולם
 צלוייע חק קהדי היפך דיוחך ניחא לה שלא תחקדש
 לו כדח עויי כי כל זכריו שיש לה אחר קידושי חורה
 יש לה גם עתה ויכולה לכופו לחנה צדיניהם ואם
 תכלה להגדרש כניהם שויים צדינם ותוכל להסער
 ונענו צנקל והקדושי חורה ללא תועלת היא לה אך
 לאצן נקף צעה חשש עגונה או שלא ירלה לגרשה כדח
 עויי ואיכ תהיכו חיתי כחחרלה לקידושי חורה כנעע
 חק קהדי שמיכה חסלה בקדיח רק צלוייע למח.
 וכל הליז טעמא לעמיד שלא לחוש על הלוייע להלריכה
 גט ואקוה שיקבינו עויי גדולי דורנו שחי וגם הגאבד
 כיי ינוח דעחו צקראו כיכרים דציי חנח האלכה:

לפני עדים אכתי נוכל לומר כדו דהתי ב' קהדים אלו פהי גם כח
 וכדו שהיא נאמה דעת ירושלמי ריש קידושין דגם חזקה לבד נכחי כדו
 שכתבתי טלוח ז' אלף והיה שלמי חיידי לענין סהלא אקורה לבד חלמי
 העלמי כיון שהנביטה לקנותה ודו עיה כלום ולשמו חפי כשלה עקרי
 עיר שני הר"ן דקדשה כניהם ונכסה לנימו כישלון ערין חף שלא חור
 שקדשה כניהם זו ער החורה בין שהיה קידש האם ויש לכוף עוד
 דהיה חייב ליקח אשה הוא הקרא דעיר כיכחור נפידך והיינו שמוס
 דעלג הקור ואיך לקיים עירר אלף עיי לקח אשה איכ המלוח שגלמי
 לישראל הוא חובה מלוח שגלמי לבי וטעיר יל כמו ככח האיסוח
 הוא עיי שכתבה לביחו כך ישראל מקיים ככהליג העשה
 (ג) לא דעיי כלל דהתם ככיי הוסר לחור חלל לא מלוח, ואח"כ נחמדה
 דעלוח גיב איכא דהיקא כשחיעו חלל כלן תחמלה היה מלוח עיר
 ומהה מלוח לקיחם אשה הוא גיב מחמור ליה דעירר וטעיר יל דחפן
 החיסוח עתה מלוח הוא גם עשה ככהליג וחף דהידברים ליף האלוח
 דהיקא חיש אשה חמור דעירר דעירר אשכר כלא כישלון לכן לא שיהע מה
 נקחת אשה חו רק בילך דחומר כמלוח וכיכ כוהרים שיק חלל שיהיע
 דעירר כמלוח כמלוח כמלוח ענה דעירר דהיה עיי כישלון כחמור כעיררן
 לישראל נאמרה ולא לביב וכדו שכתב החינוך להדי'
 (ד) דבר זה גם חיי לא חתיי דכידחי כשהיה מלוח שיהיכים וערים שרולה
 כה ופיז מויה לנין הרמב"ם וכדו שבי הקיייע שיכל להלאן חלל חיי
 חיימי היכיא שיש שיהיכים ועדים שאומר מה כשהיה לא בשמע מידוח
 הלכה.
 (ה) כדו כהנתי חיה לא עלמה על דעתי בלא עדים דח היה חמש כדו
 קידש חיש דעיה כהדשה הלכה דלרוך עדים וסם איירי שהיה עדים ספליס
 כשהיה ששהה ורק יש לרוך ילד עיר יהוד לבד כדו כדו שיהיה כדו חלל הספק
 כלן ביה עדים כעדים כשהיה שאלתי לפני הפקד.
 (ו) זה חיינו שכוודחי לא יוכל לאקרה ביה שלא אקרה מויה ומורה לא
 אקרה שום איכות אחר גירושיה.
 (ז) שלגש לא שייך כלל לכלל דעלגש חין זיענו יורשים אוחו חלל כיש שרוב
 ואחר שהיה לו לאשה ושרובם יורשים אוחו חיה ליש כעלגש כמים היפן
 חיי שכה דה החילוק קודמין בין שלגש לאשה.

דה"ג מהו גרשון שטערוז ממי לודאש
 הנוהגי מלד שהה"ג אב"ד כיי העציר עיין מהכיייע
 צמידושו על הכיף ריש קידושין עייד הכוזבים כפיא
 וואישות וי"ל שלא תאמר חין ונלוח זו אלף כשאר
 מלוות שאם לא עשאה כשגא לישא חסר מלוח וכי
 לכך פיי וואחר שהיא קדושה שגא להם צמיית כל ביאם

ולא עוד חלל שאני חנוה על ההיג אב"ד כיי חיק רלה
 לחמש מומחה והוא עבד ספק השו"ע אי"ע כיו קעיי"א
 צמגיה צמס הריצ"ש דעומר ששאל עווערת צנווקיסה
 וכתבינו אחיכ חין כאן חשש קידושין וצוהרת צלא גט
 אשים ששהה עונה כוזה שנים אינו רלא כחוח צעלמא
 עכיל וכן הוא צווחצר קנייע קעיי"ו הכי דלא חששו
 לקיץ דקניית אלף דהטויז חש"ב צאטוקים השוערים
 כמלוות צלכמה חס"ל לא נאמר שנוקדש צביאה כאשר
 לוח חשש הנהגהם שיק ולהן מדבר נוחה. (ה)

עוד חוקר ההיג אב"ד וילד כוויי נחדי"א. הנה חס
 כים צוה דצרוי אז אפי' גט לא תכני להחירה כי
 הגט מחיר רק עוס שאקרה הוא עיי שקדשה לעלמו
 הוא אקרה והוא נתייחס חלל היא לא אקרה לעלמה רק
 עשמה אי"ע הפקר כהרין צקוני' דבר פדח והגעל לא
 יוכל לאקרה צלוחן אחר ואם נאמר דצלוילעכה היא
 אקרה אי"ע כונו שאלם חוקר פירושו חייב האי גט מה
 עוס"ו (ו) ועיי"כ עוד דשנחדי"א וילד דהעידו על עלום
 שסם אי"ע ואשה. הנה הלכה נכוחה דקוקלין עי'
 כחוקות ונתיילא חיה צביד חס צרבות חיונים כשהיה
 חיק כשאו יחד דחי ששהה לריכה גט. חלל לא חס הכל
 יודעים שדנים יחד על סוף חלי"צ. ולא עוד אלף שאני
 לומר צאם חיו יחדנו הפרוכים לדור יחד רק צליע
 אז יחצבל ונתיילא חזקה זו כי קלקלתם היא תקנתם
 וכן עלז חוניה דידהו הכי פסקין צאה"ע קיי עיי
 עי שהיה לו פלגש ולא נודע שקדשה נוחרה צקווצו
 ואפי' חנה היא קדשתי קתם חין צדצריה כלום חס
 לא שאוונה קדשתי כפלי' עדים והגם שהטויז שם קע"ק
 כיצ חנה על דין זה דלתייה וח נחוש לדצריה דקתנח
 כשארש צעדים. חין זה קוי כי טונח הרואיש כך הוא
 דוחאי אשה דעלמא חס חנה קדשתי פלוכי. קהנח
 כופיש עיי"ש עדים וכתחזקה לחי"א. חלל צלגש קתנח
 על ענין הפלגשות קראם לי קידושין. ואיכ כשי"כ הכא
 דאח אמרו קתם כהקדשנו ואיכות ציננו שכוונתם על
 חאי לי"ע וחין חשש כלל וילד כהדי"א חיה צבור. (ז)
 וכשאר לני רק חמש שנקימדו לעין כל צחואר אישות
 כנחוש שקדשה צביאה. הנה ככר דבו צה כנים חס
 צדיעל מה שייך חזקה דאחצבצ"ז ועי' ונלי"ע פיי ונניי
 ויש דיעות צוה לכלן ולכאן חלל צווי שפרח צערווח
 לדייה ליש חזקה זו. והני פירי"ם אשר יסוכו על הל"ע
 לא ישמרו מדה ורובם פרוכים צערווח ולא עליהם
 נאמרו חזקה זו ולא עוד אלף שאני אומר דבר מדש
 כי הלל הכי שגאמרו חזקה זו גם היא לריכה ששהה